[redacted]

Łódź, dn. 17 czerwca 2026 r.

Minister Sportu i Turystyki
ul. Senatorska 14
00-082 Warszawa
AE:PL-32326-58100-HDDGW-15

PETYCJA

w sprawie usunięcia luki prawnej dotyczącej komercyjnej organizacji polowań jako usług turystycznych lub quasi-turystycznych

Działając na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w imieniu [redacted] wnosimy o podjęcie przez Ministra Sportu i Turystyki działań analitycznych i legislacyjnych w celu usunięcia luki prawnej dotyczącej komercyjnej organizacji polowań, w szczególności zagranicznych wypraw łowieckich oferowanych klientom jako usługi o charakterze turystycznym, rekreacyjnym lub quasi-turystycznym.

W szczególności wnosimy o:

1. przeanalizowanie, czy obecne przepisy ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych zapewniają wystarczającą ochronę klientom korzystającym z odpłatnie organizowanych wypraw łowieckich;
2. przeanalizowanie, czy przedsiębiorcy oferujący udział w polowaniach, w tym polowaniach zagranicznych, nie mogą konstruować swojej oferty w sposób pozwalający im uniknąć obowiązku wpisu do Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych, mimo że z perspektywy klienta nabywana usługa może mieć charakter zorganizowanego wyjazdu;
3. rozważenie nowelizacji przepisów w taki sposób, aby każdy przedsiębiorca odpłatnie organizujący udział w polowaniu lub pośredniczący w organizacji udziału w polowaniu podlegał jednoznacznemu obowiązkowi wpisu do właściwego publicznego rejestru oraz posiadał zabezpieczenie finansowe roszczeń klientów;
4. rozważenie wprowadzenia szczególnych obowiązków informacyjnych wobec klientów korzystających z usług polegających na organizacji polowań, w szczególności obowiązku jasnego wskazania:
   a) kto jest organizatorem wyjazdu lub polowania,
   b) czy przedsiębiorca figuruje w CEOTIPUNPUT,
   c) jaki jest zakres odpowiedzialności przedsiębiorcy,
   d) jakie elementy świadczenia są objęte umową,
   e) jakie dodatkowe koszty mogą zostać naliczone klientowi,
   f) jakie ryzyka prawne, finansowe i organizacyjne wiążą się z udziałem w polowaniu, zwłaszcza za granicą;

5. rozważenie wprowadzenia zakazu posługiwania się w bieżącej komunikacji handlowej historycznymi zezwoleniami, wpisami do rejestrów lub innymi dawnymi dokumentami urzędowymi w sposób mogący sugerować aktualne zezwolenie, licencję, wpis do publicznego rejestru, aprobatę organu administracji publicznej albo bieżący nadzór organu państwa;
6. udzielenie informacji, czy Ministerstwo Sportu i Turystyki prowadziło albo prowadzi analizy dotyczące rynku komercyjnych wypraw łowieckich oraz kwalifikacji takich usług na gruncie przepisów o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

UZASADNIENIE

1. Charakter problemu

W Polsce działa rynek przedsiębiorców oferujących odpłatną organizację udziału w polowaniach, w tym polowaniach zagranicznych. Oferty te bywają przedstawiane jako wyjazdy łowieckie, wyprawy myśliwskie, polowania komercyjne albo usługi biur polowań. Z perspektywy klienta mają one cechy zorganizowanej usługi turystycznej lub quasi-turystycznej: obejmują kontakt z organizatorem, wybór kraju i łowiska, obsługę lokalną, podprowadzających, przewodników, rozliczenia za trofea, pomoc organizacyjną, a niekiedy także zakwaterowanie, transport lokalny lub inne świadczenia związane z pobytem.

Jednocześnie nie jest jasne, czy każdy przedsiębiorca oferujący takie usługi musi być wpisany do Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych, a jeśli nie musi, to na jakiej podstawie prawnej i czy taka była rzeczywista intencja ustawodawcy w tym obszarze. W efekcie klient kupujący kosztowną i ryzykowną usługę związaną z wyjazdem łowieckim może pozostawać bez ochrony przewidzianej dla klientów organizatorów turystyki.

2. Deregulacja dawnych biur polowań

Z informacji uzyskanych przez nasze stowarzyszenie od Ministerstwa Klimatu i Środowiska wynika, że do 2004 r. działalność gospodarcza w zakresie łowiectwa polegająca na prowadzeniu biura polowań wymagała koncesji lub zezwolenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw środowiska. Następnie działalność ta stała się działalnością regulowaną, wymagającą wpisu do rejestru prowadzonego przez wojewodę, a od 2005 r. wpisu do rejestru prowadzonego przez właściwego marszałka województwa.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska poinformowało jednocześnie, że w 2011 r., na mocy ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, działalność gospodarcza w zakresie łowiectwa polegająca na prowadzeniu tzw. biur polowań uzyskała status wolnorynkowy, który utrzymany jest do chwili obecnej.

Także Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego potwierdził, że na podstawie uchylonego art. 17 ustawy Prawo łowieckie do dnia 1 lipca 2011 r. prowadzony był przez Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego „rejestr przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu usług turystycznych obejmujących polowania". Urząd wskazał również, że ustawa Prawo łowieckie w obowiązującym obecnie brzmieniu nie nakłada na już marszałka województwa obowiązku prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących polowania.

5. Ryzyko obchodzenia przepisów turystycznych

Obecny stan prawny może prowadzić do sytuacji, w której przedsiębiorca faktycznie sprzedaje klientowi *zorganizowaną wyprawę łowiecką*, ale formalnie rozdziela elementy świadczenia albo przedstawia je jako pośrednictwo, doradztwo lub organizację samego polowania. W takiej konstrukcji może twierdzić, że nie jest organizatorem turystyki i nie podlega obowiązkowi wpisu do CEOTIPUNPUT.

W naszej ocenie taka sytuacja jest niepożądana z punktu widzenia ochrony konsumentów. Charakter usługi powinien być oceniany według rzeczywistego modelu działania przedsiębiorcy i perspektywy klienta, a nie wyłącznie według formalnego podziału elementów oferty.

Jeżeli przedsiębiorca odpłatnie organizuje klientowi udział w polowaniu, zapewnia kontakt z lokalnym organizatorem, obsługę na miejscu, przygotowanie formalności i rozliczenia, to działalność taka powinna podlegać jednoznacznym obowiązkom rejestrowym i informacyjnym. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy oferta kierowana jest do konsumentów, obejmuje wyjazdy zagraniczne i wiąże się ze znacznymi kosztami.

6. Konieczne kierunki zmian

W naszej ocenie konieczne jest przesądzenie w przepisach, że odpłatna organizacja udziału w polowaniu nie może pozostawać poza realnym nadzorem tylko dlatego, że przedsiębiorca w całym pakiecie usług (transport i zakwaterowanie) oferuje również dodatkowo czynność polowania (na terytorium RP lub za granicą).

Rozwiązaniem minimalnym powinno być:

1. wprowadzenie jednoznacznego obowiązku wpisu do publicznego rejestru dla każdego przedsiębiorcy odpłatnie organizującego udział w polowaniu albo pośredniczącego w organizacji udziału w polowaniu;
2. objęcie takiego przedsiębiorcy obowiązkiem posiadania zabezpieczenia finansowego roszczeń klientów;
3. wprowadzenie obowiązku jasnego informowania klientów o statusie prawnym przedsiębiorcy, w tym o tym, czy figuruje w CEOTIPUNPUT albo innym właściwym rejestrze;
4. wprowadzenie zakazu wykorzystywania dawnych, historycznych zezwoleń lub wpisów do rejestrów w sposób mogący sugerować aktualne zezwolenie, licencję, certyfikat, wpis lub nadzór organu publicznego;
5. wprowadzenie szczególnych obowiązków informacyjnych dotyczących ryzyk prawnych, finansowych i organizacyjnych związanych z udziałem w polowaniu, zwłaszcza za granicą;
6. zapewnienie właściwym organom możliwości kontroli przedsiębiorców oferujących wyprawy łowieckie, także wtedy, gdy formalnie twierdzą oni, że nie organizują imprez turystycznych.

Oznacza to, że ustawodawca zrezygnował ze szczególnego reżimu administracyjnego dla biur polowań, mimo iż wszyscy pozostali przedsiębiorcy turystyczni zostali w 2017 r. objęci obowiązkami wynikającymi z ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

3. Przykład praktyczny

Nasze stowarzyszenie prowadziło monitoring przedsiębiorców oferujących polowania komercyjne: [redacted]
W ramach tych działań zwróciliśmy uwagę na przypadek biura polowań które na stronie internetowej posługiwało się informacją o *„Zezwoleniu Ministra Środowiska nr* [redacted] oraz *„wpisie nr* [redacted] *do rejestru Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego"*. Informacje te były prezentowane również w obcojęzycznych wersjach strony, kierowanych do klientów zagranicznych. Po wystąpieniu do właściwych organów ustaliliśmy, że wskazane informacje odnoszą się do dawnego, nieobowiązującego już modelu reglamentacji działalności biur polowań. Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego potwierdził, że przedsiębiorstwo to nie figuruje obecnie w żadnym rejestrze Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego.

W związku z tym skierowaliśmy do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomienie o podejrzeniu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów oraz nieuczciwej praktyki rynkowej. W odpowiedzi z dnia 17 czerwca 2026 r., znak [redacted], UOKiK poinformował, że na chwilę obecną Prezes UOKiK nie podejmie działań w tej sprawie. Urząd wskazał, że prowadzi postępowania tylko w przypadkach najistotniejszych z punktu widzenia interesów zbiorowości konsumentów, odnoszących się do szerokiego kręgu konsumentów, skutkujących poważnym naruszeniem lub zagrożeniem dla ich ekonomicznych interesów oraz takich, w których ochrona indywidualna jest niewystarczająca.

Odpowiedź UOKiK nie rozstrzyga, że praktyka polegająca na posługiwaniu się historycznymi zezwoleniami lub wpisami w bieżącej komunikacji handlowej jest prawidłowa. Pokazuje jednak, że w przypadku niszowego rynku usług łowiecko-turystycznych interwencyjna ochrona konsumencka może okazać się niewystarczająca. Tym bardziej potrzebne jest rozwiązanie systemowe, które jednoznacznie określi status prawny przedsiębiorców oferujących komercyjne wyprawy łowieckie i obowiązki informacyjne wobec klientów.

4. Ryzyka dla klientów

Komercyjna organizacja polowań, zwłaszcza polowań zagranicznych, wiąże się z ryzykami wykraczającymi poza typowe usługi rekreacyjne. Klient może ponosić wysokie koszty zaliczek, pobytu, organizacji polowania, opłat za trofea, transportu lokalnego, obsługi łowieckiej i dodatkowych opłat naliczanych po zakończeniu polowania.

Dodatkowo występują ryzyka prawne i organizacyjne związane z wykonywaniem polowania w państwie docelowym, lokalnymi przepisami dotyczącymi broni, legalnością polowania na określone gatunki, dokumentami wymaganymi do przewozu trofeów, regulacjami CITES, procedurami celnymi, weterynaryjnymi i sanitarnymi.

Klient często nie ma realnej możliwości samodzielnej weryfikacji lokalnego organizatora, łowiska, warunków prawnych ani faktycznego zakresu odpowiedzialności polskiego przedsiębiorcy. Z tego względu powinien mieć zapewnioną co najmniej taką przejrzystość i ochronę, jaką przepisy przewidują wobec klientów typowych organizatorów turystyki.

7. Wnioski końcowe

Wnosimy o potraktowanie niniejszej petycji jako sygnału dotyczącego luki prawnej w obszarze usług turystycznych i quasi-turystycznych związanych z komercyjną organizacją polowań.

Nie przesądzając, czy w każdym konkretnym przypadku oferta wyprawy łowieckiej stanowi imprezę turystyczną lub powiązaną usługę turystyczną, wskazujemy, że obecne przepisy mogą pozwalać przedsiębiorcom na konstruowanie oferty w sposób, który pozbawia klientów przejrzystości, zabezpieczenia finansowego i możliwości łatwego sprawdzenia statusu organizatora.

Z tego względu wnosimy o podjęcie przez Ministra Sportu i Turystyki działań analitycznych i legislacyjnych, a także o rozważenie współpracy w tym zakresie z Ministrem Klimatu i Środowiska, Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym oraz marszałkami województw prowadzącymi rejestry organizatorów turystyki.

Prosimy o udzielenie odpowiedzi w trybie ustawy o petycjach.

W imieniu stowarzyszenia,

[redacted]

Załączniki:

1. Odpowiedź Ministerstwa Klimatu i Środowiska z dnia 29 maja 2026 r., znak [redacted]
2. Odpowiedź Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 1 czerwca 2026 r., [redacted]
3. Zawiadomienie [redacted] 1 czerwca 2026 r.
4. Odpowiedź UOKiK z dnia 17 czerwca 2026 r., znak [redacted]
5. Lista przedsiębiorców organizujących wyjazdy turystyczne obejmujące polowania, którzy nadesłali marszałkom województw informację o posiadaniu polisy – plik Excel „spis biur polowań.xlsx"

Do wiadomości:

1. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, AE:PL-55652-51246-FDART-23
2. Ministerstwo Klimatu i Środowiska, AE:PL-76338-88700-JTFJE-30
3. Rzecznik Praw Obywatelskich, AE:PL-81771-91578-RDUCW-25